ப்ரஹ்மவித்யா.

௩-ம் புத்தகம்

பத்திராக்கிரயம்
1 வருஷம் 2—12—0
6 மாதம் 1—8—0
3 மாதம் 0—14—0
1 காபி 0—2—6
இலங்கைக்கு 3—8—0.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

மாதம்
இருமுறை
பிரசுரஞ் செய்யப்படும்

BRAHMAVIDYAPATHRIKA.

௨௧-ம் இலக்கம்

பத்திராக்கிரயத்தை மணியார்டராகவாவது ரூ.1-க்கு அணா 1. சேர்த்து தபால் லேபிலாகவாவது சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாப்ரெஸ்மானேஜருக்கு அனுப்புதல்வேண்டும்.

[illegible]

சிதம்பரம்:— ௧௮௮௯ஸ்ரீ ஏப்ரல்மீ ௨௰௨ விரோதி ஸ்ரீ சித்திரைமீ ௧௰௨

விளம்பரம்.

யாவர்க்கும் உபயோகம்!

☞ ப்ரம்மவித்தியா தவ கங்கியது முதல் இரண்டுவருடங்கள் வரையிலுமுள்ள பத்திரிகைகளனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு பயிண்டுசெய்யப்பட்ட புத்தகங்கள் 50-ஐ விலைபெற்றதுபோக பாக்கியுள்ளகாப்பிகள் சொற்பதே; உள்ளகாபி மிகசொற்பமாதலின், ஒருவருடப்புத்தகம் 1-க்கு 2—8—0 ஆகஇரண்டுவருடப்புத்தகங்கள் 5-ரூபாய்க்கு விற்கப்படும். வேண்டுவோர், போஸ்டேஜ் உள்பட 5—6—0 மாசச்சேர்த்தனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். போனால் வராது.

நம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகாபிமானிகளில் கையொப்பப் பணம் அனுப்பாதிருக்கும் நண்பர்களே!

இப்பத்திரிகையின் மூன்றாவது வருஷம் ஆரம்பமாகி இப்பொழுது 10-மாசங்கள் கழிந்தும் நீங்கள் இதுவரையில் உங்கள் கையொப்பத் தொகைகளை யனுப்பிவிட இசையாது ஆலசியமாயிருந்தால் இப்பொதுநன்மையை நாம் தளர்வுறாது நடத்துதல் எப்படியாம். உங்கள் பேருதவிகளையே ஆதாரமாக நம்பி இவ்வுலோகோபகார நன்முயற்சியை மேற்கொண்ட நாம் அது கிடைக்கப்பெறாதொழியின் மற்றதற்கு யாதுசெய்வோம். பத்திரிகை அச்சிடுதற்கும் காகிதமுதலியன வாங்குதற்கும் தபாற்செலவு கொடுத்தற்கும் அவ்வப்பொழுது எவ்வளவு பொருள் வேண்டுமென்பது நீங்களறியாததன்றே. உங்களில் ஒவ்வொருவரும் "நம் தொகை சிறிதுதானே இஃதவர்க்கோர் பொருட்டாமெல்ல வனுப்புவோம்" என எண்ணிப் பெரும்பாலாரங்ஙனமிருப்பின், நங்கருமம் எக்கதியுறும். ஆதலின், இவைகளைச் சற்றே சிந்தித்து உங்கள் கையொப்பத் தொகைகளை உடனே அனுப்பிவிடுதலே நீங்கள் எமக்குச் செய்தற்கரியதொரு பேருபகாரமாம்.

[illegible]

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

சரித்திரப் பயிற்சி.

பௌத்தமதத்தின் குறைவு.

ஸ்ரீசங்கராசாரியர் அவதாரம்.

(முன்தொடர்பு.)

உலகத்தில் குருவென்று அங்கீகரிக்கக்கூடிய யாராகிலும் ஒருவனிருப்பனேல் அவர் பகவானாகிற சங்கரகுருவைத் தவிர

[illegible]

[illegible]

—:0:—

[illegible]

வேறொருவர் உளரோ? இந்த அபிப்பிராயம், நமக்கு மட்டுமல்லாமல், புத்திசாலிகளாகிற எல்லோருடையதாயுமிருக்கக்கூடும். இவர் உண்டாக்கிய மதத்தையும், மற்றவர்கள் உண்டுபண்ணியவைகளையும் பரிசோதித்தால், குருவாயிருக்கக்கூடியவர் யார் என்று தெரியவரும். இப்பொழுது உலகத்தில் முக்கியமாயிருக்கும் ஏனைய மதங்கள் கிறிஸ்துமதம், மகமதுமதம், பௌத்தமதம், ஜைனமதம் இவைகளே. இவைகளில முதற்கூறிய கிறிஸ்மதமானது, கிறிஸ்து என்னும் ஒரு மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டுச் சர்வாலயங்களுக்கும் ஒரு இருப்பிடமாகக்கொண்டு தத்துவநிரூபணத்தினின்று வெகு தூரத்திலுள்ளதாய் அதை உண்டாக்கினவனுக்கு மனிதனிலைக்காட்டிலும் குறைவான அறிவை வெளிப்படுத்துகின்றது. மகமதியமோவென்றால் ஈசுவரனுக்கு மனிதன்போல், ஓர் உருவையேற்படுத்தி அவருடைய சர்வவியாபித்துவத்தை, விசாரிக்காமல் யாரோ ஒரு அரசனைப்போல் அவருக்கு ஒரு உலகமும் இடமுமுண்டுபண்ணிச் சுவரூபஞானத்தைக் காண்பிக்காமல், காட்டுமுராண்டித்தனமான தேசங்களில் பரவியிருக்கின்றது. பௌத்தமதமும், நல்ல தர்மங்களை உபதேசிப்பதாயிருந்தபோதிலும், நன் மதத்திற்கு முதற்காரணமாகிற ஆத்திகமின்மையால், கெட்டுண்ட நன்மைகளோடு கூடியதாய் வெகு ஜனங்களைக் கெடுக்கின்றது. கடைசியான ஜைனமதமும் பிராமணத்தினுடைய, திருமூர்த்திகளை அங்கீகரித்தாலும், மால், அயன், ருத்திரன் என்ற இம்மும்மூர்த்திகளும், தீர்த்தக்காரர்களென்ற, தங்கள் இருபத்துநான்கு தேவதைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களென்று, பிதற்றுவதினால் உண்மைதெரியாமல் திண்டாடுகின்றது. இந்த மதங்கள் இவ்விதமாயிருப்பதாலும், ஜகன்னாயகனுடைய உண்மையை வெளியிடாமலிருப்பதாலும், இவைகளை உண்டாக்கினவர்கள் எப்படிக் குருவென்று ஒப்புக்கொள்ளத்தகுந்தவர்கள்? குருலக்ஷணம் யாதெனில், லௌகிக வைதிகங்களென்ற இவைகளின் நுட்பமான விஷயங்களைக் காண்பிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். பரம்பொருளின் உண்மையை விவரிக்கின்ற மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறவனாயிருக்கவேண்டும். ஞானம், விக்ஞானம் இவைகளில், தனக்குள்ள பெருகிய அறிவால் மிகுதியான கௌரவத்தை அடைந்தவனாகவேண்டும். இப்படிக்கிருப்பவனே குருவென்று புலவர்கள் புகலுவார்கள். இப்படிக்கொத்த குரு உலகத்தில் ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியார் ஒருவரே. ஏனெனில், இப்பகவான் சாதாரணமான ஜனங்களுக்கு ஷண்மதத்தை ஸ்தாபிப்பதாலும், பிரக்ஞையுள்ள பெரியோர்களுக்கு அத்துவைத மார்க்கத்தைக் காண்பிக்கும் சூத்திரபாஷ்யத்தை செய்தாலும், தன் அறிவின் மிகுதியால் சுலபமாய்ச் சர்வ சாத்திரங்களிலும் ஞானத்தை அடைந்ததினாலும், ஜீவன்களின் உத்பத்திவினாசங்களின் இலக்கணத்தையும், முக்காலத்தின் உண்மையையும் தான் நன்றாயறிந்ததினாலும் முன்னிருந்த ஷட்மதங்களைத் தடுத்ததாலும், நூதனமான மதங்களை உண்டாக்கியதாலும், எல்லோருக்கும் குருவாயிருப்பதினாலும் இவ்விஷயங்களெல்லாவற்றிலும் இவரே மகாப் பிரபுவென்பதற்கு ஐயமுண்டோ?

வரும்.

[illegible]

ஆரியாசாரம்.

(தொடர்ப்பு.)

—():o:()—

மற்றோர் ஸ்மிருதியில் "நீர், திருநீறு, திருமண், சந்தனம் இவைகளால் ஊர்த்தவபுண்டரத்தைத் தரிக்கவேண்டு" மென்றும "ஜபகாலத்தில் திருமண்ணும், சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீரும், ஓமகாலத்தில் திருநீறும், சந்தனம் எக்காலத்தும் தரிக்கத்தக்கன" என்றும் இருக்கின்றது. இங்கு சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீரைத் தரிக்கவேண்டுமென்றது திருமண்ணில்லாவிடத்தெனவறிக. "ஸ்நானம் செய்தவுடன் திருமண் தரித்தல் வேண்டும், ஓமம் செய்தவுடன் திருநீறிடல் வேண்டும் தேவதைகளை வணங்கியவுடன் சந்தனத்தைத் தரித்தல் வேண்டும்" என்றிருத்தலாலாம். வெண்ணிற மண்ணால் ஊர்த்துவ புண்டரமிடல் மோக்ஷத்தைக் குறித்தது. ஆதலாற்றான் "மஞ்சள் நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத்தைத் தரும், வெண்ணிறமுள்ளது விஷ்ணு பிரீதியைத்தரும்" என வோரிடத்தும் மற்றோரிடத்து செந்நிறமுள்ளது வசீகரத்தைக் கொடுக்கும், மஞ்சள்நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத்தைக் கொடுக்கும், வெண்ணிறமுள்ளது மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லுகின்றது. "அரியுடைய திருவடிகளைப்போல் நடுவில் வெளியுடன் ஆன்மா நற்கதிபெறற்பொருட்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்தல் வேண்டும்" என்று அதர்வண சுருதியிலிருப்பதாலும், "நெற்றியில் ஊர்த்துவபுண்டரத்தைத் தண்டம்போல இடைவெளியுடன் கேசவன் முதலிய சொற்களோடு நமவென்பதைச் சேர்த்து உச்சரித்துக்கொண்டு வைஷ்ணவன் தரிப்பானாக" என்று வசிஷ்டர் கூறுவதாலும் வெளியுடனே ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தல்வேண்டுமெனப் புலப்படுகின்றது. மேலும் "ஊர்த்தவபுண்டரத்தின் நடுவில் பெரியபிராட்டியாருடன் கண்ணன் எழுந்தருளியிருப்பார்" என்னும் பாத்மபுராண வசனத்தாலும், லகுவாமகோபநிடதத்தில் நடுவில் ஸ்ரீசூரணம் தரித்தலை விதித்தலாலும் வெளியுள்ள ஊர்த்துவபுண்டரமே வெண்ணிற மண்ணைக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டுமென்று புலப்படுகின்றது. கோபீசந்தனங்கொண்டு ஊர்த்தவபுண்டரந் தரிக்கும் விதி வாசுதேவோபநிடதத்தில் "கோபீசந்தனத்தை வணங்கி எடுத்து" என்று தொடங்கி "வைதிகர்களான பிராமணர்கள் எல்லோர்க்கும் கோபீசந்தனம் தண்ணீர் இவ்விரண்டைக்கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந் தரிக்கத்தக்கது" என்பதுவரையில் விரிவாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனித் திரிபுண்டரத்தைக் குறித்துச் சொல்வாம். பாரத்துவாஜர் "அக்கினிஹோத்திரத்தினின்று எடுத்த வெண்ணிற விபூதியை ஈசானமந்திரத்தால் தலையில் தரித்தல்வேண்டும்" என்றார். மற்றோரிடத்து "தாம் செய்யும் கன்மம் பலப்படும்பொருட்டு அக்கினிஹோத்திரத்தில் உதித்த திருநீற்றையே முன் வருணத்தவர் மூவரும் தரித்தல் வேண்டும்" என்றிருக்கின்றது. ஆதலால், வைதிகர் மூவரும் அக்கினிஹோத்திர ஔபாசனங்களிற்றோன்றிய திருநீற்றையே தரித்தல் வேண்டுமென்றும் மற்றைய திருநீறு மற்றவர்க்கெனவும் ஏற்பட்டது. சந்தியாவந்தன காலத்தில் ஊர்த்துவபுண்டரமும் பிறகு திருநீறணிதலும் வேண்டுமென்பது சிலர் கருத்து. அங்ஙனமே சமுச்சயமென்னும் புத்தகத்தில் அநுட்டானகாலத்தில முன் திருமண்ணைத் தரித்துப் பின்பு அக்கினிஹோத்திரத்தி

[illegible]

டான விபூதியைத் தரித்தல் வேண்டுமென்றிருக்கின்றது. சில விடத்து அக்கினிஹோத்திர ஔபாசன விபூதியைக்கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தல்வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கோர் பிரமாணம் "நீர், நிலம், திருநீறு, சந்தனம் இவற்றால் ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தல் வேண்டுமென்று முன்னரோ எடுத்தோதினோமல்லவா. அவ்விதமே வைகானசசூத்திரத்திலும் சமிதாதானஞ் செய்தபிறகு "பூதி" எனத்தொடங்கிய மந்திரத்தால் விபூதியை எடுத்து ஆதித்த" என்னுந் தொடக்கத்து மந்திரத்தை உச்சரித்து நெற்றி, மார்பு, தோள், கண்டம் இவைகளில் ஊர்த்துவபுண்டரமாகத் தரித்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்க வாமனபுராணம் முதலியவிடத்து "திருநீற்றைக் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரமும் திருமண்ணைக்கொண்டு திரிபுண்டரமும் தரித்தால் பிர்மஹத்திக்குச் சமானமென்பது வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த முனிவர் கருத்து" என்றிருப்பது யாதுபற்றியோவெனின், அஃது அவைதிகமான திருநீற்றைப்பற்றியே யென்றறிக்தொழிக. இனி முடிந்தது முடித்தல் யாதெனில் அவரவர் குலாசாரம் வழுவாது புண்டரங்களைத் தரித்தல்வேண்டுமென்பதே.

ஆதலாற்றான் சித்தனுயுள்ளவன் புண்ணியஸ்தலத்தில் திருமண்ணெடுத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தையாதல் அல்லது திருநீற்றைக்கொண்டு திரிபுண்டரத்தையாதல் தரித்தல் வேண்டுமென்று தர்மசாத்திரங் கூறுகின்றது. மாதவாசாரியரும் தத்தங்குலாசாரப்படி திருநீறு திருமண்களைத்தரித்தல்வேண்டுமென்றார். இனிச் சிலவிடத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தையும் சிலவிடத்துத் திரிபுண்டரத்தையும் குற்றங்கூறி நிற்றல் எக்காரணத்தாலெனின், அதன் கருத்து ஓரிடத்திற் பற்றுண்டாகவேண்டுமென்றேயன்றி மற்றொன்றை விடவேண்டுமென்றல்ல. ஓர் சமயம் இவ்விரண்டனுள் ஒன்றற்கொன்று மேம்பாடுடைத்தாயினும் அவ்விரண்டையும் விட்டொழிதல் புத்திமான்களுக்கு அழகல்ல. குலாசாரப்படி தரித்தலே முறையாம். உலகத்தில் ஓரிடத்துக் கிணற்றுநீரும் ஓரிடத்து ஆற்றுநீரும் குணமுள்ளதெனச் சொன்னால் அவ்வவ்விடத்து அவ்வந்நீர்களை உட்கொள்ளல் உசிதமோ இரண்டையும் விட்டொழிந்து நிற்றல் உசிதமோ என்பதை அறிவுடையோர் தாமே அறிந்துகொள்வார்கள். இனி நமது சாத்திரங்களில் ஓரிடம் கண்ணுதற்பெருமானையும் மற்றோரிடத்துக் கார்வண்ணக்கண்ணனையும் பரமாகக்கூறுதல் குற்றமெனச் சிலர் பிதற்றினும் அது உண்மையை அறிந்த எம்போல்வார்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்குமாதலால் அதைப்பற்றி எழுதுவதை இங்கு விரிவஞ்சி விடுத்தோம். இவற்றால் புண்டரந்தரித்தல் வேதாகம புராண தர்மசாத்திராதிகளில் சொல்லப்பட்டனவேயாதலால் அது எல்லோருங்கொள்ளற்பாலதென ஏற்பட்டது அது கடவுளின் திருவருளை எம்மிடம் பெருக்குமாதலாலும், முகத்திற்கு ஓர் பேரணியாதலாலும் இருமைப்பயனுள்ளது. உலகத்தார் உய்யும்பொருட்டல்லவோ மாதேவன் மாபுருடன் இருவரும் முறையே திருநீற்றையும் திருமண்ணையும் அணிந்தார்கள். அவரணிந்ததற்குப் பிரமாணம் அவரவரைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தே அறிந்து தெளிக.

வரும்.

(மொழிபெயர்ப்பு.) இலத்தூர்ச்சுந்தரராஜசாஸ்திரி.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌚𑌿𑌦𑌂𑌬𑌰𑌂—𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃. 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌃-௧௯

[illegible]

[illegible]

—:*:(*):*:—

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்: விரோதி-௵ சித்திரை-௴ 19-௳

கடவுள்.

(தொடர்பு.)

—:0:—

"கடவுள் உளராயின் அவர் ஏன் தாரதம்மிய சிருட்டி செய்கின்றார்" என்னும் கேள்வியைக்குறித்து விசாரிப்போமாக. இக்கேள்வியின் கருத்து வருமாறு:—உலகத்தில் நாம் காணும் பொருள்களெல்லாம் உயர்வு தாழ்வு உள்ளனவாயிருத்தலால் இதற்கு ஓர் கடவுள் இருத்தல் வேண்டுமென்பது எங்ஙனமமையும். நாம் கண்ணுறும் குயவன் முதலியோர் பற்பல குடங்களை உயர்வு தாழ்வின்றி ஒரேபடித்தாய் உண்டாக்கக் காண்கின்றோம். அங்ஙனமிருக்க, எல்லாஞ் செய்ப வல்லவனாகிய இக்கர்த்தா எவ்விதம் ஒருதன்மையாய்ச் சிருட்டிக்காது பலவாறாய்ச் சிருட்டித்தலைக் கைக்கொண்டான். உலகத்தில் சிற்றறிவுடையோர்க்கே ஓர்வழித்தான சங்கற்பம் ஒத்தவா இவற்கு ஒவ்வோர் கணத்துக்கும் மாறிவரும் சங்கற்பம் இருத்தல் அழகாமோ? ஆகலின், இது இயற்கையாற்றானே தோன்றியதென உரைத்தல் அமையுமாம். நாம் கண்டவளவில் ஓர் சேதனன் செயலின்றி உண்டாகும் பொருள்களனைத்தும் பெரும்பான்மை பலவாறாகவே தோன்றுகின்றன. பாருங்கள்! மரஞ் செடி கொடி கல் முதலியன அளவிலும் அமைப்பிலும் ஒன்றுகொன்று மாறுபட்டேயிருக்கின்றன. ஆதலால் விவேகியாகிய ஒருவன் துணியத்தக்கது இவ்வுலகம் பற்பல அமைப்புகளைப் பெற்றிருப்பது இயற்கையாற்றானென்றே. அவ்வியற்கையும் காலந்தோறும் மாறுவதால் பற்பல வேற்றுமையுள்ள வத்துக்களுக்குக் காரணமாகின்றது என்பதே. இதற்கு விடை வருமாறு:—

உலகம் இயற்கையிற்றோன்றுமென்னும் வாதத்திற் பல குற்றங்களெடுத்துரைத்தோமாதலால் இவ்வுலக தாரதம்மியம் ஒன்றுமட்டில் அவ்வாதத்தை நிலைபெறச்செய்யும் வலியுடைத்தாகாது. தாரதம்மியம் ஒன்றுமட்டில் கடவுளில்லையெனத் துணிதற்கும் உலகம் இயற்கையாற்றான் தோன்றியதென வாதித்தற்கும் காரணமாமோ? யாம் முன் மறுபிறப்பைப்பற்றி எழுதுமிடத்து ஆன்மாக்கள் அநாதியே உள்ளவர்களென்றும் அவர்கள் பற்பல சரீரங்களைப் பெறுவார்களென்றும் ஓர் சரீரத்தை விடுங்கால் அவைகட்குண்டாகும் வாசனையே மறு சரீரத்திற்குக் காரணமாமென்றும் தம் முற்பவத்திற் செய்த இருவினைகளுக்கேற்ப நற்சரீரங்களையும் அங்கவீனமான சரீரங்களையும் பெறுவனவாமென்றும் காரணங்களுடன் எடுத்து விரித்துக் காட்டியிருக்கின்றோம். இனி இவ்வித தாரதம்மியத்தை இச்சடங்களே கூடி முடிக்குமோ என்பதையும் சற்று விசாரிப்போம். உலகத்தில் மனிதர் முதலிய ஜீவகோடிகளில் வேற்றுமை பெற்றிருத்தல் பாலுள்ளதெனப் பகுத்தறிவுள்ளோர் யாவரும் ஒப்புவார்களேயன்றிப், பப

[illegible]

...னற்றதிது; அறிவற்ற அணுக்களால் அமைப்புபெற்றது எனக்கொள்ளார். ஆதலால் அவரவர் வினைகளுக்கேற்பக் கடவுளே இவ்வகைத் தாரதம்மிய சிருட்டி செய்வதாய் கூடிக்க வேண்டும். அறிஞர்கள் எவரும் அகிலேசுவரனான பரமான்மா காரணமின்றிப் பயனின்றித் தம் புத்தி சென்றவழி சிருட்டிப்பாரென்று சொல்லார். இங்ஙனமிருக்க; மேற்றிசையிலுதித்த கிறிஸ்தவர்கள் சிருட்டியின் காரணமறியாது கடவுள் விளையாட்டாய்ப் பலவிதமாய் உலகத்தைச் சிருட்டிப்பதாய்ச் சொல்லுகின்றார்கள். அந்தோ! இவ்வாதம் அவருள்ளும் அறிவீனராயுள்ள சிலர் இதனையொப்புவார்களேயன்றி மற்றவர் ஓர்காலத்து மொப்பார்களென்பதில் தடையென்னை! உலகத்திலுள்ள ஓர் மேதாவியானவது கடவுள் காரணமின்றி ஓர் பயனைக் கருதாது கண்மூடித்தனமாய்ப் பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் சிருட்டிக்கின்றானென்றுசொல்லத் துணிவனோ? இனி அங்ஙனம் உத்தேசம் யாதொன்றுமில்லாமற் புத்திபோனவழி சிருட்டிப்பவனே கடவுளாயின் அவனை வழிபடுதலால் எமக்குண்டாகும் பயனென்னை? அதுமட்டோ! கடவுள் காரணமின்றிச் சிலரை நோயுள்ளவராகவும் சிலரை அங்கஹீனர்களாகவும் சிலரைச் சுகிகளாகவும் சிருட்டிப்பதால் அவர் வன்கண்மையும் பக்ஷபாதமும் உடையவராகாது எங்ஙனம் தப்புவர்! இனிச் சிலரை மேன்மையுள்ளவர்களாய்ச் சிருட்டித்தலால் அவரிடத்தில் இவர்க்குப் பிரீதியும் மற்றவரிடத்தில் இயற்கையில் வெறுப்புமுண்டென உரைத்தலும் ஒவ்வாது. என்னையெனில், காரணமில்லாமல் விருப்பு வெறுப்புகளை ஓரிடம் செய்வதும் கடவுளுக்கு அழகல்ல. இச்சீவர்களும் அக்கடவுளுக்கு ஏதும் குற்றஞ்செய்தார்களில்லையாதலால் அவர்களிடத்தில் பிறப்பிற்றானே இவ்விரக்கமற்ற செயலைச்செய்வது உசிதமல்ல. இது முன் வினைப்பயனெனவும் சொல்லித் தப்பிக்கொள்ள இவர்க்கு வழியில்லை. கடவுள் ஒவ்வோரான்மாக்களையும் புதிதுபுதிதாகச் சிருட்டிக்கின்றாரென்பராதலாலென்க. இனி முற்கூறிய காரணங்களால் ஆன்மாக்களின் இருவினைகளுக்கேற்பக் கடவுளாற்றான் இத்தாரதம்மிய சிருட்டி செய்யப்பட்டதென்பது தானே பெறப்பட்டதென்றுணர்க. இவ்வான்மாக்களின் சரீரத்தில் பிறப்பிற்றானே பல குற்றங்கள் தோன்றுகின்றனவாதலால் அக்குறைவுகளுக்குக் காரணமாகிய வினைகள் இதன் முற்பவத்திற்றானே ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது இன்றியமையாததாம். அங்ஙனமாகவே ஜீவர்கள் அநாதியாமென்பதும் ஏற்படுகின்றது. அவர்களுக்குக் கன்மம் அநாதியென்பதும் உடனிகழ்ந்ததே. காலம் முதலியவை வேறுபடுதலால் இயற்கை மாறுமென்பதும் ஒவ்வாது. இயற்கையும் மாறுமெனில், மாறாப்பொருள் எது நிற்கும். நாம் இப்பொழுது எழுதியதெல்லாம் மிகையே. முன்னரோ இயற்கைவாதிகளின் வாதத்தை விரிவாய் மறுத்தனமையாலென்க. உலகத்தின் நிலைமையை உற்றுநோக்கின் இத்தாரதம்மியத்துக்குக் காரணம் ஆன்மாக்களின் கன்மமேயென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும்.

இனி "கடவுள் சிருட்டித்தல் தன்பொருட்டா, பிறர் பொருட்டா" என்பதைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வாம். புறமதத்துட் சிலர் "தேவன் தன் பொருட்டே உலகத்தைச் சிருட்டிக்கின்றான்; அவனால் சிருட்டிக்கப்பட்டவர்கள் அவனையே

[illegible]

வழிபடல்வேண்டும்; அவனிடம் நம்பிக்கை வைக்காதவன் நித்திய நரகத்தை யடைவான்; அவ்விதம் விசுவசித்தவன் நித்திய சுகமாகிய மோக்ஷத்தைப் பெறுவான்” என்று நினைத்துப் பிறர் பொருட்டெனச் சொல்வோரை நோக்கி இக்கேள்விகளைக் கேட்கின்றார்கள். உலக சிருட்டி பிறர் பொருட்டாமெனில் அவ்விவிலிபத்தில் அவர்கள் சொல்லும் குற்றங்களாவன:—கடவுள் நம் இருவினைகளுக்கேற்ப இன்பத்தை அல்லது துன்பத்தை அளிப்பாரேல் அவர் தன்னிச்சைக்குத் தக்கபடி ஒன்றும் செய்யக்கூடாது ஆன்மாக்களுக்காகவே அவர் கன்மங்களை அனுசரித்துச் சிருட்டி செய்யப் புகுந்தவராதலால் அவர் ஆன்மாக்களுககு ஓர் வேலைக்காரராயும் சுதந்திரமிழந்தவராயும் ஆகின்றார் என்பதே. இனித் தன்பொருட்டே சிருட்டிக்கின்றாரெனில், அவர் பயனைக் கருதாது பலவிதமாய்ச்சிருட்டித்தலால்அவர் செய்யும் தொழில் பைத்தியத்தொழிலென ஓர்சமயம் அவர்மேல் குற்றமேற்றினும் எல்லாஞ் செய்ய வல்லவனென்னும் பெருங்குணம் அவனிடம் குறைதலால் அவன் பிறர் பொருட்டேச் சிருட்டிக்கின்றானென்பதை நாம் ஒப்போம். இனி உற்றுநோக்கில் அவர் தன்பொருட்டேச் சிருட்டிப்பதில் குற்றம் ஏதுமில்லை. உலகத்தில் ஒருவன் தன் மனங்களிக்கவேண்டிப் பெரிதும் சிறிதும் அங்கம் மிகவுள்ளதும் அங்கக் குறைவுள்ளதுமான பல பதுமைகளை உண்டாக்கித் தன் அருகில் வைத்து அதைக் கண்டு களிப்பதுபோல் கடவுளும் உலகத்திலுள்ள ஜீவகோடிகளைப் பலதன்மையவாகச் சிருட்டித்து அவற்றால் தாமும் மகிழ்ச்சியெய்துகின்றார் என்றே முடிக்கவேண்டும். ஆதலால் இவ்விஷயமும் முன் விஷயத்திற் சம்பந்தமுடையதே என்பது. இதற்கு உத்தரம்;—

இவ்வாத்திகப் போலிகள் கடவுள், ஜீவன், ஜடம் இவற்றின் இலக்கணங்களைச் சிறிதும் அறியார். ஆதலாற்றான் அவர்கள் சிருட்டி பிறர் பொருட்டெனில் கடவுளுக்குச் சர்வ வல்லமை குறையுமென்றார்கள். இவர்களுடைய மதத்தில் கடவுள் ஜீவர்களைச் சிருட்டித்ததாயிருந்தலால் அவருக்கு வருங் குற்றங்கள் அனந்தமாம். அவையாவன: பைத்தியம்-1, முற்றறிவின்மை-2, பயனில செயல்-3, பிறர் துன்பம் ஓராமை-4, ஏதுவின்றிப் பிறரை வருத்துதல்-5, வன்கண்மை-6, இவையாதியனவாம். இவர் இக்குற்றம் வருதலைக் கவனிக்காது சிருட்டி பிறர் பொருட்டெனில் கடவுளுக்குச் சுவதந்திரத்துவம் கெடுமென்றார். கடவுள் இலக்கணங்களில் எல்லாம் பெற்றவன், எல்லாம் அறிந்தவன், என்றும் திருப்தியுள்ளவன் என்பன சிறப்பாயுள்ளன. இவையெல்லாம் சிருட்டி தன்பொருட்டென்பதில் கெட்டுவிடுகின்றது. என்னையெனில், அவர் எல்லாம் பெற்றவராயின் புதிதாய்ச் சிருட்டிக்கப்பட்ட இச்சீவகோடிகளால் அவருக்காகவேண்டியதொன்றின்றாம். இனி அவரால் இவர்க்கு ஓர் பயனில்லை; இவரால் அவர்க்கோர் பயனில்லையாமென்னில், இப்பயனில் செயல் செய்வது ஓர் பைத்தியமாய் முடியும். இனி இச்சீவர்கள் தம்மை வழிபடவேண்டுமென்றும் அதனால் தாம் ஓர் ஆனந்தம் பெறவேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புவாராயின், அவர் திருப்தியற்றவரென்று முடியும். முன் தான் அறியாததோர் வத்துவைப் புதிதாகச் சிருட்டித்து அதைக்கண்டு ஆனந்தித்து நின்றாரென்னில் அச்சிருஷ்டிக்கு முன் அவர் முற்றறி

[illegible]

व्याकरणम्.

[illegible]

[illegible]

வுபெற்றருமல்லர். ஆதலால், இவ்வித பற்பல இலக்கணங்கள் குறைவதால் சிருட்டி யென்பது பிறர் பொருட்டென்றும் ஜீவர்கள் அநாதியாமென்றும் அவர்க்குக் கன்மங்களும் அவ்விதமேயாமென்றும் ஏற்படுகின்றது- இவ்விதம் உரைப்பின் ஈஸ்வரனுக்குள்ள சுவதந்திரம் எவ்வழியானும் குறைதலில்லையாம். எங்ஙனமெனில், உலகத்தில் ஓர் அரசன் குற்றவாளிகளை அவர் குற்றத்திற்கேற்கத் தண்டித்தும் நல்லோர்க்கு நன்மை யளித்தும் இருப்பானேல் அதனால் அவன் சுவாதந்திரியம் கெடுவதாமோ. ஆதலால் ஆன்மாக்களின் அநாதியான கன்மங்களை அநுசரித்து அவர்களுக்குத் தனுகரண போகங்களை அளிப்பரேல் அதனுல் கடவுளுக்குச் சுவாதந்திரியம் ஓராற்றானும் குறைவுபடாதென்பது வாய்மையாம். அவர் செய்வதும் ஓர் பெருமுயற்சியல்ல, அவர் சர்வஞ்ஞராதலால் அநாதி கர்மங்களை அறிந்து அவற்றிற்கேற்பத் தனுகரணாதிகளைத் தம் இச்சாமாத்திரத்தால் மாற்றிக் கொடுப்பதே அவர் தொழிலாமென்றுணர்க. இவற்றால் கடவுள் தன் பொருட்டில்லாது பிறர் பொருட்டே சிருஷ்டியாதியன புரிகின்றாரென்பது திணியப்பட்டது. அவரும் பைத்தியம் பிடித்தாற்போலத் தாரதம்மியமுள்ள இப்பெரும் உலகத்தைக் காரணமின்றிச் சிருட்டிக்கின்றாரென்பது பொருந்தாமையாலென்க. ஆன்மாக்கள் அநாதிகள். கன்மங்களும் அத்தகையவே. அக்கன்மங்களுக்கு ஏற்பக் கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட தனுகரணாதிகளையே ஜீவர்கள் பெறுவார்கள். இதனாலும் சிருட்டியாதியன பிறர் பொருட்டேயாமென்பது துணியப்படும்.

மற்றவை பின்வரும்.

வியாகரணம்.

தொடர்பு.

—;o:—

பின்பு அர்நாகேசபட்டர் அருளிய கிரந்தங்களுக்கு அநேகர் உரை செய்தார்கள். அவர்களுள் பைரவமிஸ்ரர் என்பவர் மைதில பிராமணர்களிலொருவர். அவர் நாகேசபட்டரியற்றிய பல கிரந்தங்களுக்கு உரை இயற்றினர். அதவுமன்றி ஸ்ரீஹரிதீக்ஷிதரவர்கள் செய்த சப்தரத்தினம் என்னுங் கிரந்தத்திற்கும் ஓர் பேருரை இயற்றியிருக்கின்றார். நாகேசபட்டருடைய கிரந்தங்களுக்குப் பலர் உரையியற்றினரேனும் இவர் விரிவாயும் எளிய நடையில் பல பொருள்களை அடக்கி மூலத்தின் சொற்களுக்குப் பெரும்பான்மையில் விடாது பொருட்படுத்தி நல்லுரை இயற்றினர். நிற்க. நாகேசபட்டரியற்றிய சப்தேந்துசேகரத்திற்கு உரைகள் பலவுள. அவ்வியாவன:—சந்திரகலை, சிதஸ்திமாலை, சதாசிவபட்டி, சாங்கரி, விஷமி, தர்க்கசந்திரிகை, மயூகமாலை, என்பனவாம். பரிபாஷேந்துசேகரத்தின் உரைகள் பைரவி, திருபதகை, பைமி, கதை, சித்பிரபை, மன்னுதேவி, ராமசந்திரபாடகி, சர்வமங்களை முதலியன. இவற்றுள் விஷமி, திருபதகை இரண்டும் ஸ்ரீராகவேந்திராசாரியர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டன. அவர் எக்காரணத்தாலோ நாகேசபட்டரிடத்து வெறுப்புற்று அவர் திருமொழிகளைப் பெரும்பான்மையில் மறுத்திருக்கின்றார். ஆயினும் இவர் கூறிய குற்றங்களெல்லாம் பைரவமிச்சிரரால் பெரும்பான்மையில் மறுக்கப்பட்டன. இனி வடமொ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

—*—

[illegible]

ழியில் வியாகரணசாஸ்திரம் இவ்வளவு பெருகியிருப்பதிலும் இந்நாகேசபட்டர் எடுத்துரைத்த சித்தாந்தமே முற்றிலும் பொருத்த முடைத்தாயிருக்கின்றது. இவருக்கு முன்னும் பின்னும் அநேக ஆசிரியர்கள் பற்பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவையாவன: பரிபஷார்த்த விசாரம், "பரிபாஷார்ணவம்", "பரிபாஷா பாஸ்கரம்", "பாலமனோரமை", "சரளை", "லகுகௌமுதி", "முக்தபோதம்", "பிராசாதம்", "சுபோதினி", "சாப்திகசிந்தாமணி", "பிரபை", "தாதுவிர்த்தி", "கணபாடம்", "விர்த்திபாடம்", "கவிகல்பத்துருவம்", "ஸ்வரசித்தாந்தசந்திரிகை", "சப்தகௌஸ்துப டிப்பணி", "சதகோடி", "ஸ்போடசந்திரிகை", "விபுத்திசந்திரிகை", "கல்பலதிகை" முதலியன. ஸ்ரீமதப்பய தீக்ஷிதரவர்களும் நக்ஷத்திர வாதாவளி யென்னும் ஓர் கிரந்தத்தை வியாகரணத்தில் எழுதினர். இப்புத்தகங்களெல்லாம் பாணினி, காத்தியாயனர், பதஞ்சலி இம்மும்முனிவர்களின் திருமொழிகளுக்கு உரைகளேயன்றி அதற்கு மாறுகோளாயுள்ளனவல்ல. ஆதலால் அம்மும்முனியர் முதுமொழிகளே வியாகரணமெனக் கொள்ளற்பாலன. இங்ஙனமிருக்கப் பட்டோஜிதீக்ஷிதர், ஹரிதீக்ஷிதர், நாகோஜிபட்டர் இம்மூவரையும் முறையே பாணினி, காத்தியாயனர், பதஞ்சலியைப் போல் பண்டிதர்கள் அநேகர் மதிப்பார்கள். இம்மூவருள் நாகோஜிபட்டரே மிகச் சிறந்தவரென அறிஞர்கள் கொள்கை. இவர் சித்தாந்தமே புதியதெனச் சொலல்ப்படும். உற்றநோக்கில் அது புதியதல்ல. முற்காலங்களில் ஸ்ரீபர்த்துருஹரிமுதலிய முன்னோர் எழுதிய சித்தாந்தங்களைப் பிற்காலத்திற் சிலர் மறுக்க அதைப் பின்னும் நிலைநாட்டினர். ஆதலால் இவ்வகாதியான பாஷை பெரும் வியாகரணத்தாற் கட்டுப்பட்டுள்ளதென்றுணர்க. இது வேதாங்கமாகும் வழியைப்பற்றிப் பின்னெழுதுவாம்.

வரும்.

விக்கிரகாராதனம்.

(தொடர்பு.)

அவ்வித பிம்பமில்லாது மனம் ஓரிடம் நிலைபெறாது. மனத்தின் இயற்கை யாதெனில், கண் மூக்குச் செவி நாக்கு முதலியவற்றால் அறியாத ஓர் விஷயத்தை இது தனித்துக் கவராதென்பதே. உலகத்தில் மனம் தனித்து ஓர் விஷயத்தை அறியாது. இந்திரியத்தைத் துணைக்கருவியாய்க் கொண்டே அறிவது அதன் இயற்கை. ஓர்கால் ஒருவன் ஆகாயத்தைத் தியானித்து அரங்குள்ளிலிருந்தேனென மொழிவனேல் அதனை யாரேனும் நம்புவரோ. அவ்விதம் அரூபமான வஸ்துவை த்தியானித்தல் அதன் இயற்கையன்றல்லவோ? முற்பாகத்தில நாம் காட்டியபடி கடவுளுக்குப் பலவிடங்களிற் பற்பல திருவுருவங்கள் அருமறை மந்திரங்களில் உள்ளனவாதலால் அத்திருமேனிகளுடன் அப்பரமேசுரனைப் பாவித்தலில் யாதும் குற்றமில்லை. மேலும் நாம் உலகத்திற்கண்ட லோகங்களையும் சிலைகளையும் கண்டபடி கொண்டு பூஜிப்பதில்லை. அதில் பிரதிட்டை என்னும் ஓர் சம்ஸ்காரத்தால் அநேக சக்திகளை ஓரிடம் சேர்த்து அச்சத்திகூடத்தையே பூஜிப்பது எமது வழக்கம். அஃதெங்ஙனமெனில், உலகத்தினகன் மனிதர் சரீரத்தில் உள்ள சக்தி பார்த்தலாலும் தொடுதலாலும் மற்றொரிடம்

[illegible]

சேருமென்பதை எல்லோரு மறிந்திருக்கின்றார்கள். அவ்விதமே பூதங்களிலுள்ள சக்தியும் அதனுடன் இடைவிடாது கலந்த மற்றைய பொருள்களின்கண் சேரும். அப்பூதங்களின் சக்தி மூவகைப்படும். அவையாவன ஔஷதம் (புல் பூண்டு முதலியவற்றிலுள்ளது) பாசகம் (செந்துக்களின்கண்ணமைந்தது) லௌகிகம (லோகங்களிலுள்ளது) என்பன. அவற்றுள் லோகங்களாலாவது லோகத்திற்கிணையான சிலைகளாலாவது ஓர் பிம்பம் அமைக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள்ளும் எல்லாச் சிலைகளும் எல்லா லோகங்களும் பிம்பங்களாக அமைக்கப்படுவதில்லை. பித்தளை தாம்பிரம் முதலிய தேயுவம்சம் நிறைந்த மின்சாரச் சக்தியமையப்பெற்ற ஐவகை லோகங்களை முறையே அளவுப்படி சேர்த்து அதனாற்றான் அமைக்கப்படுகின்றது. சிலைகளும் அவ்விதமாய்ச் சோதிக்கப்பட்டு லோகாம்சங்கள் பொருந்தியதே. அவ்வித பிம்பங்கள் சரீரத்தின் மலங்களை அகற்றவும் இரத்தங்களைச் சுத்திசெய்யவும் நாடிகளின் சிக்கறுக்கவும் ஆரோக்கியத்தை உண்டாக்கவும் அருமருந்தாயுள்ளனவெனத் துணிதற்கையமுண்டோ? சிலைகளிலும் இயற்கையிற்றானே சீதோஷ்ணவேற்றுமைகள் அமைந்திருப்பதை இக்காலத்தும் அறியாதவர்கள் யாவர்? அவ்விதலோகத்தில் அல்லது சிலையில் அமைக்கப்பட்ட பிம்பங்களில் இயற்கையிற்றானே லோகசக்தி யமைந்திருக்கின்றன. அதில் பூதசக்திகளைச் சேர்ப்பிக்க முதலில் அவ்விம்பங்களைத் தானியங்களிற் புதைக்கின்றார்கள். அதனால் நிலத்தின் சக்தி அதிற்சேர்கின்றது. மேலும் சிறிதுகாலம் நீரிற் போடப்படுகின்றது. அதனால் நீரின் சக்தியடைகின்றது. இவற்றை அதிவாச சம்ஸ்காரம் என்று சொல்லுவார்கள். பிறகு அவ்விம்பத்தை ஹோமாக்கினியின் அருகில் நிறுத்துவார்கள். அவ்வக்கினியில் உலகத்திலுள்ள பல நல்ல பூண்டுகளையும் பல்ல மரங்களின் சிறு கொம்புகளையும் நெய் பால் தேன் எண்ணெய் பொரி பழங்கள் இவைகளை ஓமஞ்செய்கின்றார்கள். இவற்றின் புகைவழி செல்லும் சக்தியை அவ்விம்பம் இழுக்கும். அதே சமயத்தில அநேக அந்தணர்கள் ஒருங்கு கூடிக் கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டு பல வைதிக மந்திரங்களை யெடுத்தோத அம்மாந்திரிகர் திருநோக்குவழி மனிதர்களின் சரீரசக்தி அதனிடம செல்லுகின்றது. அப்பிரதிட்டை செய்யக்கங்கணங்கட்டிய ஓர் ஆசாரியன் வெகுகாலம் விரதத்திலிருந்து பற்பல ரத்தினங்களை மாலிகைகளாகப் பூண்டு தன் சரீரத்திற் பட்டுக் கம்பளிமுதலிய உடைகளைத் தரித்துத் திருநீறு முதலியவற்றை உடம்பிற்பூசிப் பற்பல முத்திரைகளால் தன் தேகசக்தியைச் சமப்படுத்தி நல்ல காலத்தில் நல்ல பாவனையுடன் எங்கும நிறைந்த பரமபொருளை மனங்கவர்ந்து நிற்க ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரீ மகாமந்திரத்தைச் செபித்துப் பிராணப் பிரதிட்டை செய்து வைக்கின்றான். பிறகு முற்சொல்லிய காரணங்களால் அநேக சக்திகள் அவ்விடம்சேர அவ்விம்பத்தின்கண் கடவுளைப் பூஜிக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். அப்பூஜையும் ஓர் வரன்முறையின்றித் தோன்றியபடி செய்வதில்லை. மற்று ஒவ்வோர் தினம் தரிசிப்பவர்கள் அவ்விம்பத்தினின்று எடுத்துக்கொண்ட சக்தியை மறுபடி நிரப்பத்தக்க உபாயமாகவே பூஜையானது கைக்கொள்ளப்பட்டது. ஆதலாற்றான் அவ்விம்பங்களின்பேரில் பால் முதலிய பல பாசக வத்துக்களை அபிஷேகம் செய்கின்றார்கள். வில்வம முதலிய ஔஷத வத்துக்களை அர்ச்சி

[illegible]

க்கின்றார்கள். பருத்தி நூல் நெய் முதலியவற்றைக் கலந்து பத்திகளை முதலிய தட்டில் இட்டு பிரதக்ஷிணக்கிரமமாய்ப் பிரணவ சம்பிரதாயமாய் ஆராத்திகம் செய்கின்றார்கள். சாம்பிராணி கருப்பூரம் முதலிய பொருள்களைத் தீயிலிட்டுச் சிறிது மூச்சர்ந்தவர்க்கும் சரீரத்தின் நாடிகளை நன்னிலைமைக்குக் கொண்டுவரும்படி செய்கின்றார்கள். அதே விம்பத்திற்குப் பற்பல இரத்தினாபரணங்களையும் பொற்கொடிகளையும் அலங்கரிக்கின்றார்கள். விசேஷமாய்ப் பட்டுகளையே அவ்விம்பங்களுக்கு உடையாக்குகின்றார்கள். அது ஆன்மார்த்த பூஜையாயிருந்து ஒருவன் பூசிக்கும் பிம்பமாயிருந்தால் அங்கு சம்ஸ்காரம் குறையும். அநேகர் கூடி அர்ச்சிக்கத்தக்க பரார்த்த பிம்பங்களில் தினந்தோறும் லகுசம்புரோக்ஷணம் செய்யப்படும். ஆதலாற்றான் அப்பிம்பங்களைத் தரிசிப்பவர் மனத்துக்கும் சரீரத்துக்கும் ஓர் பெரும் சுத்தி பெறுகின்றார்கள். எல்லா வல்லமையும் பெற்ற கடவுளையும் அதன்கண்ணே தியானஞ் செய்கின்றார்கள். ஆதலாற்றான் ஆரியர்கள் நித்திய பூஜை இல்லாத இடங்களிலும் நியம முதலியவை இல்லா இடங்களிலும் கடவுளைப் பூஜிக்கமாட்டார்கள். எந்த இடத்தில் நித்திய பூஜைகள் தவறாது நடக்கின்றனவோ அத்தேவாலயங்களில் அநேகர் கடவுளை வழிபட்டு வருகின்றார்கள். அதனால் பெரும சித்திகளைப் பெறுகின்றார்கள். உலகத்திற் சாதாரணமான லோகங்களை மாத்திரம் அணிவதால் சரீரத்திற்குச் சுகம் உண்டாவதுண்மையேல் நாம் முன்னெடுத்துரைத்தபடி அநேக சக்திகள் அமையப்பெற்ற இவ்விம்பத்தில் செய்யும் வழிபாடு சர்வகுணங்களையும் மனிதனுக்குச் செய்யுமென்பதில் தடையென்னை? மேலும் இவ்விம்பங்கள் நித்தியோற்சவம் நைமித்திகோற்சவம் மஹோற்சவங்களில் தேவாலயங்களைவிட்டு வெளியிற்கொண்டுபோகப்படுகின்றன. அக்காலம் அநேக ஜனங்கள் கூடி அவ்விம்பத் திருமுகமண்டலத்தை நோக்க அவர் கண்ணொளி அவ்விம்பத்திற்சென்று சுத்தியுற்றுத் திரும்பி இவரிடம் சேருகின்றது. அவ்விதம் உற்சவங்களில் தன்னை நோக்கும் ஜனங்களின் மலங்களெல்லாம் அவ்விம்பங்களால் இழுக்கப்படுகின்றமையால் அக்காலத்தில் அவ்விம்பத்திற் சார்ந்த மலமொழிய அநேக அக்கினி காரியங்கள் பிரதிஷ்டாகாலத்திற் செய்யப்பட்டதுபோல் செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வோர் ஆலயங்களில் ஒவ்வோர் உற்சவங்களுக்கே ஜனங்கள் அதிகமாகக் கூடுவோர்களென்று அந்தந்த தினங்களில் விசேஷ ஹோமங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரதோற்சவத்தில் மஹாரதத்தைப்பற்றி இழுக்கும் பல ஜனங்களின் சக்தி ஒன்றுகூடிப் பிம்பத்தினிடம் செல்ல அதில் சுத்திபெற்ற அதே சக்தியை அவ்விம்பத்தை நோக்கும் மற்றவர் பெறுகின்றார்கள். அதில் சில கீழ்மக்கள் பார்வையால் விம்பத்திற்குக் கலை சிறிது குறையுமென்றெண்ணி உடனே சண்டாளாபிஷேகமென்னும் ஓர் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. ஆதலால் இவ்விம்பாராதனம் ஓர் பெரும் பலனைத் தருமென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. எமக்குக் கடவுள் அருளிய இச்சரீரத்தை முற்றிலும் கடவுளுக்கடிமை செய்ய வேறு வழியில்லை. ஓர் சமயம் மற்றவர் அபிப்பிராயப்படி மனம் ஓர் சமயம் கடவுளிடம் செல்லினும் கைகால்முதலிய சர்வாவயவங்களும் கடவுளிடம் அர்ப்பிக்கப்படுவதில்லை. இது விஷயத்தைப்பற்றி முன்னரே விரிவாய் எழுதினோம். ஆதலால் மனிதர்க்குச் சரீரம் மனம் ஆத்மா என்பன மூன்றுந்

[illegible]

சுத்திபெறுதற்கு விம்பாராதனம் என்பது பெரும் நல்வழியாம். இனித் தேவாலயங்களைப்பற்றிச் சிறிது விசாரிப்பாம், இத்தேசத்தில் ஸ்ரீ பாசுபதமென்றும் பாஞ்சராத்திரமென்றும் இருவகை விதிகளிற் கண்டபடியே ஆலயங்கள் கட்டப்படுகின்றன. அதன் தொடக்கத்திற்றானே பூமியை நன்றாய் உழுது சல்லியங்கள் ஒன்றுமின்றிச் சுத்திசெய்து சரீரத்திற்கு ஓர் குறியாய் ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. சரீரத்தில் ஆறு ஆதாரங்கள் முக்கியம். அவ்விதம் தேவாலயங்களிலும் கெர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், ஸ்நபனமண்டபம், மகாமண்டபம், பூர்வவேதி, சபாமண்டபம் இவை முக்கியமாம். அதில் இருதய கமலம்போன்ற விமானத்தில் ஆதார சத்தி முதல் துவாதசாந்தம் வரையிலுள்ள தத்துவங்களையமைத்து அங்கேயே கடவுள் திருவுருவத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார்கள். சரீரத்தை விர்த்திசெய்யும் இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்யும் இருதயத்தின்கண்ணே கடவுளை வழிபடுதல் உசிதமன்றோ? அது இருதயம்போன்றதாதலாற்றான் அதைச் சுற்றிவரும் இரத்தக்குழல்களை அனுசரித்து ஆலயங்களில் வலஞ்சுற்றுவது. கடவுளுக்கும் நந்திக்கும் குறுக்கே போகலாகாது. அந்நந்தியென்பவர் ஆக்ஞாஸ்தானத்திற்குரியவராதலால் பிர்மரந்தரத்திற்கும் அவ்விடத்திற்கும் குறுக்கே சுவாசம் சென்றால் பெரிய கெடுதி நேரிடுமென்பதை அறிந்த நம்முன்னோர்கள் நந்திக்கும் சன்கானுக்கும் குறுக்கே போகலாகாதென்று விதித்தார்கள். ஆதலால, சரீரம்போன்றது தேவாலயமென்றும் அதிற்பரமான்மாவுக்குக் குறி லிங்கம் முதலியதென்றும் ஜீவான்மாவுக்குப் பிரதிநிதி நந்தி முதலாயினோரென்றும் அறியவேண்டும். கடவுளை அடிக்கடி நினைக்கவும் மற்றவரை நினைப்பிக்கவும் இது ஓர் பெரும் வழி. ஒருவன் வெகு தூரத்திலிருந்து ஒரு கோபுரத்தைக் காண்பனேல் உடனே கடவுளை நினைப்பான். மற்றொருவன் பூஜாகாலத்தில் அடிக்கும் பெருமணி ஓசையைக்கேட்டுக் கடவுளை நினைக்கின்றான். மற்றொருவன் மஹோற்சவகாலத்தில் வெடிகள் தீரும் சப்தத்தைக்கேட்டுக் கடவுளைச் சிந்திக்கின்றான். ஆதலால் இது பண்டிதர் முதற் பாமரர் வரையில் நற்கதிபெறத்தக்கதோர் நல்வழியாமென்று தெளிக. இங்ஙனமிருக்க இவ்வுண்மையை யறியாத மேற்றிசையார் சிலர் தாம் இப்பாக்கியம் பெறாமையால் மூக்கறையன் கதையாய் மற்றவரையும் மோசஞ்செய்து வருகின்றார்கள். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி எழுதவேண்டியது இன்னும் அநேகமிருப்பினும் இவ்விடம் எழுதியவைகொண்டே புத்திமான்கள் தாமே அறிவார்களென்று இம்மட்டில் நிறுத்தினோம். இனி நடுவில் நேர்ந்தபடியால் பிம்போபசாரங்களின் முறையையும் அதன் மகாத்மியத்தையும்பற்றிச் சிறிது எழுதுவாம். பூஜை என்பது இருவிதம். அது ஆன்மார்த்தம் என்றும் பரார்த்தம் என்றும் சொல்லப்படும். இவ்விருவகைப் பூஜைகளின் அதிகாரிகளையும் அவைகளின் பயனையும்பற்றிப் பின்னர் எழுதுவாம்.

வரும்

பத்ரிகா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காவ்யபத்ரிகா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பஞ்சாங்க நியாயாதர்சம்.

முன்தொடர்ப்.

சஞ்சனூர் அண்ணாவையங்காரென்டவர் இறந்துபோய்ப் பலகாலமாயினவென்றும், அவர் நெடுங்காலத்திற்குப் பஞ்சாங்கம் கணித்துவைத்தாரென்றுவது, அப்படிக் கணித்து வைத்திருந்தால், அதை இன்னார் காப்பாற்றிவைத்துக்கொண்டு, இக்காலத்து வருஷத்தோறும் பிரசுரஞ்செய்து வருகிறாரென்றுவது கிடையாதென்றும், இக்கும்பகோணத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள கிராமமாகிய அந்தக் கஞ்சனூரில் இதைக்குறித்து விசாரிப்போர் யாவருக்கும் தெரியவரும். சாதாரண ஜனங்கள் சில விஷயங்களில் உண்மையை உட்புகுந்து தெரிந்துகொள்ள முயலாமல் வெறும் பெயரைக்கண்டே பிரமிப்பதுண்டு. அப்படிப்பட்ட பிரமம், ஜனங்களுக்குக் கஞ்சனூர்ப்பஞ்சாங்கமென்ற பெயராலும் உண்டாகிறதென்று தெரிந்துகொண்டு, பாபத்துக்கஞ்சாத பணப்பேராசைகொண்ட வஞ்சகர் சிலர் கஞ்சனூர்ப் பெயரால் வெவ்வேறு பஞ்சாங்கங்களை அச்சடிப்பித்து வருகிறார்கள். இங்ஙனம் உண்மைப்பெயரின்றி வஞ்சகப்பெயரால் வழங்கும் பலவகைப்பட்ட பஞ்சாங்கங்களின் உற்பத்தியின் உண்மையை விசாரிக்குங்கால், அவைகளில் சில, பஞ்சாங்கத்திற்குரியவைகளுள் ஒன்றனையும் தாம் செவ்வையாகத் தெரிந்துகொள்ளாமையால், தங்கள் பெயரை வெளிப்படுத்துதற்கு அஞ்சிப்பதுங்கும் அநாமதேயர்களால் கணிக்கப்படுகின்றனவென்றும், மற்றவைகள் யாரோனும் ஒருவரால் கணிக்கப்பட்ட வாக்கியபஞ்சாங்கத்தின் பிரதிகளை, அவைகள் பிரசித்தமாவதற்கு முந்தி, சிலர் எவ்விதமாகவோ பெற்று, அப்பிரதிகளிலுள்ளனவற்றைச் சில சில இடங்களில் தம்மனம்போனவாறே வேறுபடுத்திப் பதிப்பித்தல் ஏற்படுகின்றனவென்றும், நமக்குநிச்சயமாய் விளங்குகின்றன. இஃதன்றிச் சில இடங்களில் ஜனங்களுக்கு அச்சுப்பஞ்சாங்கத்தைக் காட்டிலும் ஓலைப்பஞ்சாங்கத்தில் அதிக நம்பிக்கையுண்டென்று தெரிந்துகொண்ட வைதிகவேஷம்பூண்ட சிலர் அவ்வச்சுப் பிரதிகளில் உள்ளவற்றையே ஓலையில் முன்னினும் பிழைபட எழுதியும் எழுதுவித்தும், அவ்வோலைப் பஞ்சாங்கத்தைக் காட்டிச் சாமான்னிய ஜனங்களை வஞ்சித்து நடக்கிறார்கள.

இவ்வாறு, உண்மையில் அநாமதேயங்களாய், வெளியிற் கஞ்சனூர்ப் பஞ்சாங்கமென்ற வஞ்சகப்பெயரால் வழங்கும் பலவகைப்பட்ட பஞ்சாங்கங்கள் நமக்குள்ளே காணப்படுதலன்றிச் சிராத்தாதி சத்கருமங்களுக்குரிய திதியாதி விஷயங்களில் சில சமயங்களில் பிரமாணமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனவே! இது, சற்கருமங்களிற் சற்றேனும் சிரத்தையுள்ள அற்ப அறிவுடையோரும் மிகக்குறைவாய் எண்ணவேண்டிய காரியமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ஆகையால் சிராத்தாதி விஷயங்களில் அறிவுடையோர் யாவரும் பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டிய பஞ்சாங்கங்கள் எவையெனில், சாத்திரசம்மதமாய்க் கணிக்கப்பட்டவை யென்று நமக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் வண்ணம், கணிப்பவர்கள் பெயர்களோடு பிரசுரமாகும் பஞ்சாங்கங்களேயாம். இந்த லட்சணத்தோடு தற்காலத்து வழங்கிவரும் பஞ்சாங்கங்கள், வாக்கியபஞ்சாங்கங்களில் இரண்டொன்றும், மேற்கூறிய திர்க்கணித பஞ்சாங்கங்களுமே. காலேஜ் பஞ்சாங்கம், சோமற்பஞ்சாங்கம், இவ்விருவகைப் பஞ்சாங்கங்களும் வெகு விஷயங்களில் வேறுபாடுள்ளனவாயினும், கிரகசார விஷயங்களிலும் நட்சத்திரங்களின் நிலைகளிலும், பிரத்தியக்ஷமான வேறு விஷயங்களிலும், திர்க்கணிதக்காரர் சொல்வதெல்லாம் சரியே; ஆகையால் பிரத்தியட்ச விஷயங்களில் அவர் சொல்வதைப் பிரமாணமாகக் கொள்வது உசிதமேயென்று வாக்கியபஞ்சாங்கக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் திதி விஷயத்தில் மாத்திரம் திர்க்கணித பஞ்சாங்கக்காரர்கள் சொல்வது சரியன்றென்றும், திதியைப்பொறுத்த சிராத்தாதி சற்கருமங்களில் வாக்கியபஞ்சாங்கத்தை அநுசரித்தல் வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர், கிரகசாரங்கள் நட்சத்திரங்களின் நிலைகள் முதலியவைகளில் திர்க்கணிதம் பிரமாணமாகுமானால் திதிவிஷயத்தில் ஏன் பிரமாணமாகமாட்டாதென்று நினைத்து, சிராத்த விஷயங்களில் திர்க்கணித பஞ்சாங்கத்தையே அநுசரித்து வருகிறார்கள். இவ்விருவகை அபிப்பிராயங்களின் நிமித்தம், சில வேளைகளில் இரண்டு பிராதாக்கள் பிதிர்சிராத்தத்தை முதல்நாளும் மறுநாளுமாகப் பண்ணும்படி நேரிடுகிறது.

இன்னும் வரும்.

கோபுசெட்டிப்பாளையம் வாலிபர்கள் சபையில், சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்களால் செய்யப்பட்ட உபந்நியாசம்.

(முன்தொடர்ப்.)

—:o:—

1. சார்வாகன். ஆத்மா தேகமேயென்பவன். 2. சார்வாக ஏகதேசி. ஆத்மா இந்திரியமே யென்பவன். 3. ஹிரணியகருப்பன் என்னும் சார்வாக ஏகதேசி. ஆத்மா பிராணனே யென்பவன். 4. ஜைனன். ஆத்மா தேகாதிவிலக்ஷணனும் தேகபரிணமிதனும் பரிணமித மத்தியில் சங்கோசவிகாஸதர்மயுக்தனுமிருப்பனென்பவன். 5. பௌத்தன். ஆத்மா புத்தியே யென்பவன். 6. சௌளயாமிள லாத்மீகர். ஆத்மா அனந்தமேயென்பன். 7. பாஞ்சராத்திரி. ஆத்மா நாடிமத்தியஸ்தனும் அணுப்பிரமாணமாகவேயிருப்பனென்பன் 8 ஔகிகன். ஆத்மா தேக புத்திராதிகளத்திர ரூபனென்பன். 9. பாட்டபிரபாகரர். ஆத்மா ஸ்தூலவ்ருத்தமான ஞானசுரூபனென்பன். 10. நியாயவைசேஷிகன். ஆத்மா ககனம்போல் மகத்பரிணாமனும் பாஷாணம்போல ஜடரூபனும் மனசு சம்யோகத்தால்சித்லமயுதனுமிருப்பனென்பன் 11. சாங்கிய பாதஞ்சலிகர். ஆத்மா அசங்கசின் பாத்திரனென்பன். 12. வேதாந்திகள். ஆத்மா ஞப்திமாத்திரனென்பன். 13. பாசுபதகாபாலிக மாவிரதிகள். ஆத்மா நித்திய வியாபக ஞான கிரியா சுரூபனென்பன். 14. மாத்திரஸ்மிக்ஞ சித்தாந்திகள். நித்திய வியாபக சைதன்னியனென்பன். 15. பிராஜாபத்தியமதம். ஆத்மா பிரமதேவனென்று சொல்லும். 16. வைஷ்ணவமதம். பிரமதேவனும் விஷ்ணுவினுடைய நாபீகமலத்திற் பிறந்தபடியால் விஷ்ணுவே பெரியவனென்று சொல்லும். 17. சைவமதம். சிவனுடைய பாதம் விஷ்ணுவால் காணப்படாதபடியினால் சிவனையே பெரியவனென்று சொல்லும். 18. காணபத்தியமதம். சிவனும் திரிபுர ஸம்ஹாரகாலத்தில் கணபதியைப் பூசித்தபடியால் கணபதியே பெரியவனென்று சொல்லும். பௌராணிகமதம். இப்படிப்

ட்ட தேவதைகளெல்லாம் திவ்விய ஸ்தலங்களில் விளங்குகை யால் ஸ்தலங்களே பெரியதென்று சொல்லும். விருக்ஷார்ச்சனமதம். இந்தத் தேவதா ஸ்தலங்களெல்லாம் மரங்களால் விளங்குகையால் மூங்கில், அரசு, எருக்கு முதலான தருக்களை அவரவர்கள் குலதெய்வமாகப் பூஜை செய்வதால் மரங்களையே பரமேசுரனென்று சொல்லும். இப்படி இன்னும் அநேக வாதிகள் தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினால் அலைந்தார்கள். இப்படியாக மேற்கண்ட வாதிகளெல்லாம் குருடர் யானைகண்டாற்போல வஸ்து சுவரூப நிர்ணயம் பண்ணாமல் ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டை செய்யவும் பலவிடங்களில் சேர்ந்து பலவிதமாய்ப் பேசிக்கொண்டும் இருக்கும்போது தெய்வகதியால் யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத। அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம்। என்றபடி பகவான் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து எந்தெந்தக காலத்தில் பூலோகத்தில் பிராமணாதி சாதுர்வர்ணங்களுக்குள் ஆசார சத்கர்மானுஷ்டான மதவித்தியாசங்கள் ஏற்படுகிறதோ அக்காலத்தில் நான் பூலோகத்தில் மனுஷியனாக அவதரித்து அதர்மங்களை நீக்கித் தர்மாசாரங்களைப் பிரவிர்த்திசெய்விக்கிறேனென்று திருவுளம்பற்றியிருக்கிறபடி இக்கலியுகத்தின் தொடக்கத்தில் சுமார் ஏறக்குறைய 2000 வருஷத்திற்குப்பின் பகவான் சங்கராசாரியசுவாமிகள் அவதாரம் செய்து அனேக வேதங்கட்கும், உபநிஷத்துக்களுக்கும் வியாச மகரிஷியால் இயற்றப்பட்ட உத்தரமீமாஞ்சையென்கிற பிரமசூத்திரம் முதலான சகல கிரந்தங்கட்கும் பாஷ்யம் முதலானவைகளைச் செய்து யோகாப்பியாசத்தில் தேர்ச்சியும் பரகாயப் பிரவேசமுதலிய சித்திகளையும் பெற்றுத் தம்முடைய மனதிலேயிருக்கிற பிராமணானுபவத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல வெளியிட்டதுமல்லாமல் மேற்குறித்த இன்னும் சில சேர்ந்து ஆக 27 மதக்காரர்களுடன் வாதங்களைத் தொடுத்து அவர்களை ஜெயித்து அத்வைதம் உலகத்தில் விளங்கும்படி செய்துவிட்டுச் சில காலமானபிற்பாடு சித்தியடைந்தார்கள். அந்த மகானுபாவருடைய சரித்திரம் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லின் வளருமெனப் பயந்து பிரகிருதத்தில் இம்மட்டில் சொன்னதே போதும்.

வரும்.

௧௮௮௯௵ மார்ச்சு௴ முதல் ஏப்ரல்௴ ௨௰௨௳ வரையில் வெளிநாட்டார் செலுத்திய கையொப்பப் பண வரவு.

மா-ள-ள-ஸ்ரீ	ரூ	அ	பை
P. வெங்கடேசுவர ஐயர், மதுரை.	2	12	0
சுப்பா தீக்ஷிதர், கடயம்.	4	0	0
நாணுசாஸ்திரிகள், திருவனந்தபுரம்.	4	8	0
சிவசங்கர குருக்கள், யாழ்ப்பாணம்.	1	12	0
T. T. ரங்காசாரியார், மதுரை.	4	8	0
P. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார், பொன்னேரி.	2	14	0
P. T. சுப்பிரமணிய ஐயர், சேலம்.	4	8	0
சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள், விக்கம் திருவனந்தபுரம்.	4	8	0
வாஞ்சிஐயர், மூடிகொண்டான்.	4	8	0
P. சுந்தரப்பிள்ளை, திருவனந்தபுரம்.	7	0	0
K. லக்ஷ்மணசெட்டியார், புதுவை.	4	8	0
T. S. நல்லியாபிள்ளை, திருநெல்வேலி.	1	12	0
இரத்தினசாமிமுதலியார், சென்னை.	0	14	0
முருகேசசெட்டியார், புதுவை.	1	8	0
P. சிவராமையர், திருநெல்வேலி.	4	8	0
நடராஜ ஐயர், சித்தூர்.	2	12	0
வெ. சுப்பிரமணிய ஐயர், கோமாரபாளையம்.	2	12	0
P. K. இராஜம் ஐயர், அரியலூர்.	2	12	0
வெ. ச. சிதம்பரசெட்டியார், சிதம்பரம்.	2	12	0
ராமசந்திரராவ் ஷை	2	12	0
அழகியசிங்கப்பெருமாள், ஷை	2	0	0

ஓம்

பரப்ரம்மணே நம:.

ஆரியஜனபரிபாலினி.

இப்பெயர்வாய்ந்த பத்திரிகை இந்தஜனபூஷணி, ஞானாமிர்தம், விகடதூதன், தஞ்சைஜனமித்திரன், ஸ்ரீலோகரஞ்சனி முதலிய பத்திரிகைகளைப்போல டிம்மி இரண்டுபாரங்கொண்டு இந்துக்களின் உபயோகத்திற்காக, 1889௵ மே௴ முதல் மாசம் இருமுறை புதிதாய்ப் பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

இதில் நமது தேசக்ஷேமம், பொதுஜனநன்மை, ஐக்கியம், ஆரியமதமேன்மை, ஆரியமதத்தைத்தாக்கும் புறமதகண்டனம், பாஹியமதங்களில் இந்துக்கள் செல்வதைத் தடுத்தல் முதலிய விஷயங்கள் எழுதப்படும்; அன்றி சென்னை - இந்து டிராக்ட் சொஸைட்டி, அதன் கிளைகள் அபிவிருத்தியைப்பற்றியும் பேசப்படும்.

தபாற்சார்சுடன்உள்ளூர்வெளியூர்கையொப்பக்காரர்களுக்கு.

	ரூபா.	அ.	பை.
பிரதி 1-க்கு வருஷம் 1-க்கு	0	12	0
இலங்கைக்கு ஷை ஷை	1	2	0
பிரதி 100-க்குத் தபாற்சார்ஜுடன்	1	4	0
தனிப்பத்திரிகைதபாற்கூலியில்லாமல்	0	0	3

இப்பத்திரிகை பரோபகாரத்தைக் கருதியே சொற்ப விலைக்கு விற்கப்படுகின்றது. இதன் முக்கிய கருத்து ஏஜெண்டுகள் மூலமாய் உள்ளூரிலும், வெளியூர்களிலும், ரெயில் ஸ்டேஷன் திருவிழா சந்தைகளிலும், இன்னும் ஜனங்கள் கூடும் மற்ற இடங்களிலும் காலணாவீதம் விற்கச்செய்யவேண்டுமென்பதே. இதற்கு ஒவ்வொருவரும் சகாயஞ்செய்தல் வேண்டும். கையொப்பங்கள் விசேஷமாய்ச் சேர்ப்பிப்பதோடு, ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் பத்திரிகைகளை விற்பதற்குத் தக்க ஏஜெண்டுகளையும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டியது.

☞ முன்பணமின்றி யாருக்கும் பத்திரிகை அனுப்பப் படமாட்டாது. ☜

☞ 1889௵ ஏப்ரல்௴ 12௳க்குச்சரியானவிரோதி௵ சித்திரை௴ 1௳ சுக்கிரவாரம், இரண்டு பக்கங்கொண்ட பத்திரிகை ஒன்று மாதிரிக்கு வெளியாயிற்று. அது வேண்டுவோர், அரை அணா ஸ்டாம்பு முன்பு அனுப்பினால் 10 பத்திரிகைகள் அனுப்பப்படும். பிறகு சந்தா அனுப்பினவர்களுக்கு இவ்வருஷம் மே௴ முதல் அதேமாதிரி நாலுபக்கங்கொண்ட பத்திரிகை கிரமமாய் வரும்.

இப்பத்திரிகையைக் குறித்து இன்னும் ஏதேனும் அறிய விரும்புவோரும், மணியார்டர் முதலிய அனுப்புவோரும அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும். நட் பேட் கடிதங்கள் வாங்கப்படமாட்டா.

மதராஸ்ரிப்பன் பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டிவீதி,
சென்னை 1-4-89.

இங்ஙனம்,
சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார்,
ஷை பத்திரிகையின் மானேஜர்.

Tamil Works by P. Soondaram Pillay M. A.
Professor of Philosophy; College; Trevandrum.

1. An Introduction to Science	0	8	0
2. Tha Iudian Hermit: a poem	0	0	6
3. Manoonmanyan: a play.	(in the press		

Apply to the author or to the Mauager of the Ripon) Press No. 316. Thamboo Chetty street Madras.

திருவனந்தபுரம் காலேஜ் தர்க்காதி சாஸ்திர பண்டிதர் M. A. சுந்தரம்பிள்ளையால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள்.

நூற்றொகைவிளக்கம்.	0	8	0
சிவகாமி சரிதம்.	0	0	6

மனோன்மணீய நாடகம். (அச்சிலிருக்கின்றது)

விரும்புவோர் மேற்படியாரிடத்திலோ சென்னை ரிப்பன் பிரெஸ் மானேஜரிடத்திலோ அபேக்ஷிக்கவேண்டியது.

[illegible]			
[illegible]	0	க	0
[illegible]			
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	க	௬
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	க	௬
[illegible]	0	௫	
[illegible]	0	௫	0
[illegible]			
[illegible]	0	௬	0
[illegible]	0	௬	0
[illegible]	0	௬	0
[illegible]	0	௮	0

[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	க	[illegible]
[illegible]			
[illegible]	உ	0	0
[illegible]	0	கஉ	0
[illegible]	0	௮	0
[illegible]	0	௬	
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	௭	0
[illegible]	0	உ	0
[illegible]	0	உ	0
[illegible]	க	0	0
[illegible]	0	உ	0
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	௬	0
[illegible]			
[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	௮	0
[illegible]	0	0	௬
[illegible]	0	க	0
[illegible]	0	௫	0
[illegible]	0	கo	0

Printed and Published for the Proprietor at the Brahmavidya Press. Chidambaram.